

หนังสือพิมพ์

เชียงใหม่

สื่อสร้างสรรค์ เพื่อการตัดสินใจ

ปีที่ 2 ประจำเดือนมกราคม พ.ศ. 2555

10 บาท

www.chiangraitime.com

ลูกอีสานในขอนแก่น แม่ฟ้าหลวง ภารกิจเกาะเกี่ยวสัมพันธ์คนไกลบ้าน

ฟังว่า ชมรมนวมังอีสานฯ ตั้งขึ้นเพื่อเป็นศูนย์กลางให้นักศึกษาที่มาจากอีสานได้มาพบปะกัน ทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกับเพื่อนที่มาจากภาคเดียวกัน ทำให้คลายความคิดถึงบ้านเกิดของแต่ละคนไปได้บ้าง และการรวมกลุ่มกันนี้ก็เป็นโอกาสให้รุ่นพี่ได้ดูแลรุ่นน้องได้ประทับใจประทับใจให้กำลังใจกันให้เรียนได้จบตลอดรอดฝั่ง แม้จะอยู่ห่างไกลผืนป่าครองแต่ก็มีพี่

ผู้ใหญ่จาก ชมรมชาวอีสานและจากชุมชนชาว อีสาน ในจังหวัดเชียงราย มาร่วมงาน และเพื่อทำการบายศรีสู่ขวัญให้ขวัญกำลังใจ แก่ลูกหลานอีสาน ที่กำลังพลัดถิ่นอยู่ในขณะนี้ ให้มีกำลังใจประสบความสำเร็จในภารกิจของตัวเอง ไม่ว่าจะเรียนหนังสือหรือทำงานก็ตาม

นอกจากนี้ภายในงานยังมีการแสดงทาง

ติดตามความคืบหน้ากัน เราจะต้องเรียนรู้ รู้จักนิสัยใจคอของสมาชิกแต่ละคน การจะติดตามงานนั้นก็ต้องใช้วิธีต่างกัน บางคนได้รับอิสระในการทำงานแล้วงานเดินดี บางคนต้องการการกระตุ้นอ่อนๆ จะทำให้งานคืบหน้า ซึ่งก่อนจะพบว่าแต่ละคนใช้วิธีต่างกันอย่างไร ก็ต้องลองผิดลองถูกกันมาก่อน" เบียร์เล่า สิ่งที่ได้เรียนรู้จากการทำกิจกรรมนอกหลักสูตร

เบียร์เรียนในสาขาวิชาการจัดการ พบว่างานกิจกรรมในชมรมเป็นสนามฝึกงานให้เธอได้เป็นอย่างดี มีหลายเรื่องที่เราได้เรียนรู้จากในตำรามาทดลองใช้งานจริง ในภาคสนามอย่างไม่เป็นทางการ "เมื่อเราอยู่ในบทบาทที่เป็นแม่บ้านในกิจกรรมนอกเวลาเรียนที่ทำอยู่ ทำให้เรานึกเชื่อมโยงกับสิ่งที่เรียนมาในหลายเรื่อง เราก็ได้เชื่อว่าจริงอย่างที่ตำราว่าไว้หรือไม่ในหลายๆเรื่อง ทำให้การเรียนรู้สนุกขึ้น อย่างเรื่องจัดการทรัพยากรมนุษย์ แบ่งผู้นำหรือหัวหน้าออกเป็น 2 แบบ แบบดูแลน้องด้วยการทำให้ลูกน้องต้องมีความเคารพยำเกรง ให้ลูกน้องทำงานให้ด้วยความรู้สึกนั้น กับอีกแบบคือการเป็นผู้นำคือผู้รับใช้ทำงานแบบทำงานร่วมกับลูกน้อง หนูเลือกทำงานในแบบหลังนี้มากกว่าเพราะคิดว่าคนเราเท่าเทียมกันมีอะไรเราก็ช่วยๆ เหลือกัน และเข้ากันนิสัยใจคอของตัวเองด้วย การทำงานร่วมกันเป็นทีม นอกจากจะต้องอ่านว่าเพื่อนร่วมทีมเป็นคนอย่างไร เพื่อจะทำงานร่วมกันให้ได้นานแล้ว ยังต้องรู้จักตัวเองว่าเป็นคนอย่างไร เหมาะจะทำงานอย่างไร ด้วยวิธีอย่างไร"เบียร์ สะท้อนเรื่องราวให้ฟัง

และยังบอกด้วยว่า จากการร่วมกิจกรรมนอกหลักสูตร รู้สึกเหนื่อยแต่ก็คุ้มกับประสบการณ์ที่ได้รับ โดยเฉพาะการฝึกการอยู่ร่วมกับคนอื่น ซึ่งมาจากต่างบ้านต่างครอบครัว แล้วก็ต้องฝึกทำงานด้วยกันเป็นทีม

วันนี้...พวกเขาได้ทำหน้าที่ความเป็นศูนย์กลางให้กับลูกอีสานในต่างถิ่นได้เกาะเกี่ยวเพื่อสืบสานวัฒนธรรมประเพณีของอีสาน ซึ่งไม่เฉพาะแต่เรื่องราว ของอาหารการกิน และการร้องรำ

ลูกอีสานในขอนแก่น น.แม่ฟ้าหลวง ภารกิจเกาะเกี่ยวสัมพันธ์คนไกลบ้าน

ชมรมนวมังอีสานล้านช้างศึกษามหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง ได้จัดกิจกรรมใหญ่ประจำปีของชมรมโดยใช้ชื่อว่า "ไทรย่มแม่ฟ้าฯ พาเลงอีสาน ปีที่ 6"

สาวณิย์ พลเยี่ยม (เบียร์) นักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาการจัดการอุตสาหกรรมบริการ สำนักวิชาการ จัดการ อดีตประธานชมรม เธอเป็นแม่งานจัดงาน สำคัญประจำปีของชมรม และรับเป็นตัวแทนในการ บอกเล่าถึงการร่วมกลุ่มของลูกอีสาน ในอ้อมกอดของ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง และสิ่งที่ได้เรียนรู้จาก เข้าร่วมกิจกรรมในชมรม

'นวมัง' แปลว่า มรดก นวมังอีสาน คือ มรดกอีสาน ทั้งประเพณีและวัฒนธรรมอีสาน ที่ปรากฏ อยู่ในชีวิตประจำวันของลูกอีสานอย่างแนบแน่น ไม่ว่าจะเป็นการบายศรีสู่ขวัญหรือการร้องรำทำเพลง รวมถึงอาหารการกินที่มีเอกลักษณ์เฉพาะ เบียร์เล่าให้

ฟังว่า ชมรมนวมังอีสานฯ ตั้งขึ้นเพื่อเป็นศูนย์กลาง ให้นักศึกษา ที่มาจากอีสานได้มาพบปะกัน ทำกิจกรรม ต่างๆ ร่วมกับเพื่อนที่มาจากภาคเดียวกัน ทำให้คลาย ความคิดถึงบ้านเกิดของแต่ละคนไปได้บ้าง และการ รวมกลุ่มกันนี้ก็เป็นโอกาสให้รุ่นพี่ได้ดูแลรุ่นน้อง ได้ประดับประดาเครื่องให้กำลังใจกันให้เรียนได้จบ ตลอดรอดฝั่ง แม้จะอยู่ห่างไกลผู้ปกครองแต่ก็มีพี่ ในชมรม อาสาดูแลกันและกัน

ปัจจุบันมีสมาชิกอยู่ราว 50 คน เมื่อมีสมาชิก เข้ามาใหม่จะมีรุ่นพี่มาจับคู่เป็นบัดดี้ดูแลก็แวะเวียนมา พบปะกัน ดิฉันหนังสือกันบ้างหรือในวันทีเบียร์ ก็มาเล่น คนตรีร้องเพลงกันบ้าง กิจกรรมสำคัญประจำปีของ ชมรมนวมังอีสานฯ คือ งาน 'ไทรย่มแม่ฟ้าฯ พาเลงอีสาน' ปี 2554 นั้นจัดมาเป็นปีที่ 6 ผู้ที่มีตำแหน่งประธานชมรม ก็จะรับเป็นแม่งานใหญ่ในปี วางแผนการจัดงาน ร่วมกับสมาชิกชมรม โดยมีสมาชิกอาสาทำงานกันไป คนละด้านสองด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านการแสดงหรือ ด้านอาหารเครื่องดื่ม

งานดังกล่าวจัดขึ้นเพื่อสืบสานวัฒนธรรม ประเพณีอีสานแล้ว ยังเป็นสื่อกลางให้ชาวอีสาน หลายรุ่นมาพบกัน เกาะกลุ่มกันเป็นเครือข่ายดูแลกัน ผู้เข้าร่วมงานนั้นนอกจากนิสิตศึกษา คณาจารย์ และ บุคลากร ใน มฟล.แล้ว ชมรมนวมังอีสานฯ ยังได้เชิญ

ผู้ใหญ่จาก ชมรมชาวอีสานและจากชุมชนชาว อีสาน ในจังหวัดเชียงราย มาร่วมงาน และเพื่อทำการบายศรี สู่ขวัญให้ขวัญกำลังใจ แก่ลูกหลานอีสาน ที่กำลัง พักดึกอยู่ในขณะนี้ ให้มีกำลังใจประสบความสำเร็จ ในภารกิจของตัวเอง ไม่ว่าจะเรียนหนังสือหรือทำงาน ก็ตาม

นอกจากนี้ภายในงานยังมีการแสดงทาง วัฒนธรรมโดยลูกหลานชาวอีสาน ทั้งกลุ่มร้องรำ ทำที่ชุ่มซุ่มมาเป็นอย่างดี คัดเลือกเพลงทั้งแบบดั้งเดิม และร่วมสมัย พร้อมกับการจัดอาหารอีสานเพื่อมารับรองแขกที่มาร่วมงาน

เบียร์ เป็นประธานชมรมที่หมดวาระปฏิบัติ งานแล้ว แต่ในหัวเวลานั้นยังไม่ได้เลือกประธานใหม่ จึงรับหน้าที่แม่งานประสานงานไปอย่างไม่มีเกี่ยงจน เล่าว่า การจัดงาน ไทรย่มแม่ฟ้าฯ พาเลงอีสาน นอกจาก จะได้สืบสานงานจากรุ่นสู่รุ่นแล้ว การจัดงานดังกล่าว ทำให้เรียนรู้แบบนอกตำราเรียนได้ไม่น้อย การทำงาน สำเร็จลุล่วงไปได้นั้นผ่านการวางแผนงาน แจกแจงงาน ติดตามงาน การทำงานเป็นทีมใหญ่นั้นต้องอาศัยทั้ง ศาสตร์และศิลป์

"เมื่อร่วมกันกับสมาชิกเชื้ตออกมาแล้วว่าจะจัดงาน ออกมาอย่างไร ก็ทำการแบ่งงานกันไป เมื่อต้อง

ติดตามความคืบหน้ากัน เราจะต้องเรียนรู้ รู้จักนิสัย ใจคอของสมาชิกแต่ละคน การจะติดตามงานนั้น ก็ต้องใช้วิธีต่างกัน บางคนได้รับอิสระในการทำงาน แล้วงานเดินดี บางคนต้องการการกระตุ้นอ่อนๆ จะทำ ให้งานคืบหน้า ซึ่งก่อนจะพบว่าแต่ละคนใช้วิธีต่าง กันอย่างไร ก็ต้องลองผิดลองถูกกันมาก่อน" เบียร์ เล่า สิ่งที่ได้เรียนรู้จากการทำกิจกรรมนอกหลักสูตร เบียร์เรียนในสาขาวิชาการจัดการ พบว่างาน กิจกรรมในชมรมเป็นสนามฝึกงานให้เธอได้เป็น อย่างดี มีหลายเรื่องที่เราได้เรียนรู้จากในตำรา มาทดลองใช้งานจริง ในภาคสนามอย่างไม่เป็นทางการ "เมื่อเราอยู่ในบทบาทที่เป็นแม่งานในกิจกรรมนอก เวลาเรียนที่ท้ออยู่ ทำให้เรานึกเชื่อมโยงกับสิ่งที่เรียนมา ในหลายเรื่อง เราก็ได้เช้คว่าจริงอย่างที่ตำราว่าไว้ หรือไม่ในหลายๆเรื่อง ทำให้การเรียนสนุกขึ้น อย่าง เรื่องจัดการทรัพยากรมนุษย์ แบ่งผู้นำหรือหัวหน้า ออกเป็น 2 แบบ แบบดูแลน้องด้วยการทำให้ลูกน้อง ต้องมีความเคารพยำเกรง ให้ลูกน้องทำงานให้ด้วยความรู้สึกนั้น กับอีกแบบคือการเป็นผู้นำคือผู้รับใช้ ทำงานแบบทำงานร่วมกับลูกน้อง หนูเลือกทำงาน ในแบบหลังนี้มากกว่าเพราะคิดว่าคนเราเท่าเทียมกัน มีอะไรเราก็ช่วยๆ เหลือกัน และเข้ากับนิสัยใจค ของตัวเองด้วย การทำงานร่วมกันเป็นทีม นอกจาก จะต้องอ่านว่าเพื่อนร่วมทีมเป็นคนอย่างไร เพื่อ จะทำงานร่วมกันให้ไ้ดีงานแล้ว ยังต้องรู้จักตัวเองว่า เป็นคนอย่างไร เหมาะจะทำงานอย่างไร ด้วยวิธี อย่่างไร"เบียร์ สะท้อนเรื่องราวให้ฟัง

และยังบอกด้วยว่า จากการร่วมกิจกรรมนอก หลักสูตร รู้สึกเหน้อยแต่ก็คุ้มกับประสบการณ์ที่ได้รับ โดยเฉพาะการฝึกการอยู่ร่วมกับคนอื่น ซึ่งมาจาก ต่างบ้านต่างครอบครัว แล้วก็ต้องฝึกทำงานด้วยกัน เป็นทีม

วันนี้...พวกเขาได้ทำหน้าที่ความเป็น ศูนย์กลางให้กับลูกอีสานในต่างถิ่นได้เกาะเกี่ยว เพื่อสืบสานวัฒนธรรมประเพณีของอีสาน ซึ่งไ้ เฉพาะแต่เรื่องราว ของอาหารการกิน และการร้องรำ ทำเพลงเท่านั้น หากแต่ยังรวมถึงเอกลักษณ์อีสาน ที่ภาคภูมิใจอย่างบุคลิกในการ ชอบช่วยเหลือ เกื้อกูล ผู้ที่อ่อนโยนเสมอ

